

متن پرسش

سلام و رحمه الله خدمت استاد عزیز: إن شا الله توفیقتون روز افزون، یک مسئله ای که در حال حاضر درگیرش هستم و به شدت بنده رو آزرده و لحظات زندگی بنده رو فرسایشی و اضطراب آوار کرده، بنده دانشجو معلم سال آخر کارشناسی الهیات و طلبه پایه ۱ و از جهت مطالعاتی مقدار کمی رو مبانی اندیشه اسلامی، بحث های تربیتی و کلامی کار کردم اما از همه اینا که بگذریم از جنبه عمل درگیر یک کار تربیتی در مسجد و بسیج شدم روی یه تعداد قابل توجهی دانش آموز ابتدایی و راهنمایی که به قول آقای صفایی حائری عشق و دغدغه بود اما شور زیاد بدون تمرین می تونه کمر آدم رو با وجود عشق زیاد بشکنه و بنده الان مبتلا به همچین دردی شدم، دغدغه کار فرهنگی و تربیتی هست، انسی با این بچه ها گرفتیم اما واقعا کم آوردم و به دلیل عمق کم، علم کم، عدم درس خواندن درست و عدم ارتباط مستمر با یک بزرگتر، وجود عادت های بد و... باعث شده علاوه بر خودم که رشد بسیار کم شده به نظرم با این وضعیت آینده این بچه چیز خوشایندی و پر ثمر نخواهد و نگران استمرار صحیح اینا هستم، از طرفی دلم می گوید غوره نشده مویز شدی باید کمی صبر می کردی تا به حد قابل قبولی برسی بعد دیگر سازی شروع می کردی و به شدت به این اعتقاد دارم و به نظرم گرفتاری من سر اینه و به دلم هست گرفتاری ها رو ترک یا کم کنم و وقت بزارم بیشتر رو خودم از طرفی خسته از دچار روزمرگی شدن با این بچه ها و خسته و ناراحت از کارهای ابلاغی نمایشی و بعضاً به نظر من مطابق آنچه که در کتاب آنگاه که فعالیت های فرهنگی پوچ می شود، شما خواندم بسیج که صرفاً دنبال کمیت، شتابزده بدون فکر و بحث های فرعی هستند تا حضور تاریخی گام دومی و... از طرفی هم می گویم شاید ترک این بچه ها حالا که تونستی جمع کنی آنان را صلاح نیست اما از طرفی نمی دانم با آینده آنان چه کنم و احساس اینه است که اگه اولویت و مقدمه چیزی که میشه خودسازی برای انجام بشه این قضیه به لطف خدا حفظ و اساساً تربیت دست خداست ما ها چه کاره ایم؟! خلاصه مطلب این شرایط بنده است و تردید به تصمیم صحیح دارم لطفاً راهنمایی بفرمایید و به نظر شما آیا فرضاً بگیم بله اصل بر همون تقویت خودسازی عمومی مثل مبانی فکری، اخلاقی و... تقویت خودسازی تخصصی مثل درسی و علوم لازم بیشتر وقت صرف اینا تا مدتی مقدار از وقت صرف نشر چیز های که بلدیم با این بچه ها؟ ببخشید پر حرفی کردیم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید به جمع آن دو فکر کنید که از یک طرف در معارف دینی، عمق

لازم را بیابید و از طرفی این یتیمانِ آل محمد «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» را رها نکنید. به نظر می‌آید
آشنایی آن‌ها با معرفت نفس به روش کتاب «جوان و انتخاب بزرگ» و آشنایی آن‌ها با قرآن،
نتیجه‌بخش خواهد بود. موفق باشید